

Dosarul Nr. 5r-178/25
4-25061121-46-5r-05052025

H O T Ă R Ă R E

05 iunie 2025

mun.

Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central

Instanța în componența:

Președintele de ședință: Cristina Botnaru

Grefierului: Alina Bordian

Cu participarea:

Avocatului: Sergiu Prodan

Agentului constator: Iurie Vasilachi

a examinat în ședința de judecată publică cauza contravențională în baza contestației lui Bezba Irina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constator din 23.04.2025.

Cauza parvenită spre examinare la 05.05.2025 și examinată în termen rezonabil de până la 05.06.2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra materialelor din dosar și a probeor administrate în ședință, instanța de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Circumstanțele constatate în judecarea cauzei:

La data de 23.04.2025 de către agentul constator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, Vasilachii Iurie în privința lui Bezba Irina sa întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.47¹ Cod Contravențional pentru faptul că, pe parcursul anului 2024, Bezba Irina avînd calitatea de alegător cu drept de vot, a pretins, acceptat personal de la reprezentanții Blocului „Victoria-Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constator din 23.04.2025 Bezba Irina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47¹ Cod Contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale echivalentul 37 500,00 lei.

Nefiind de acord cu conținutul procesului-verbal și decizia de sancționare emisă în baza art. 47¹ Cod contravențional Bezba Irina la data de 29.04.2025, sub nr. 2693 a depus contestație la Inspectoratul de Poliție Soroca.

În motivarea contestației sale a indicat că, la data de 23.04.2025, în localitatea SOROCA, raionul SOROCA, agentul constator ar fi stabilit precum că, ea ar fi implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, după cum urmează, citez din procesul verbal cu privire la contravenție: ”Cet BEZBA IRINA pe parcursul anului 2024, avînd calitatea de alegator cu drept de vot a pretins si acceptat personal de la

reprezentanții Blocului Victoria/Pobeda prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB-Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu se cuvine în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din cadrul alegerilor din toamna anul 2024” respectiv se subînțelege că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anumit fel, în favoarea unui bloc politic. Pentru aceste presupuse fapte mi s-a aplicat o sancțiune cu amendă de 750 unități convenționale, ce reprezintă plafonul maxim al sancțiunii respectiv nu este de acord cu procesul verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt în așa mod, ea a fost sancționată potrivit deciziei agentului constator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o iar temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravențional.

Făcând referire la necesitatea respectării de către agentul constator a prevederilor art.374, 440 precum și art.425 Cod contravențional a specificat că în speță s-au admis omisiuni, care ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin. (1) CC, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia.

A mai evidențiat în conținutul contestației sale faptul că, unul din elementele de bază ale procesului verbal este: *Locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale și Agentul constator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale astfel* potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constator. Subliniază că agentul constator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale fapt care atestă că ultimul a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.

Potrivit procesului - verbal cu privire la contravenție fapta contravențională constă din pretinderea și acceptarea personală de la reprezentanții Blocului Victoria/Pobeda prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB-Banc”, din Federația Rusă, a mijloacelor bănești care nu se cuvin în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi

electorale din cadrul alegerilor din toamna anul 2024. Din probele deținute de agentul constatatator nu se demonstrează următoarele acțiuni încriminate și ce fac parte din latura obiectivă al contravenției de corupere electorale: pretinderea de la reprezentanții Blocului Victoria/Pobeda prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB-Banc,, din Federația Rusia, a mijloacelor bănești care nu se cuvin în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din cadrul alegerilor din toamna anului 2024; acceptarea personală de la reprezentanții Blocului Victoria/Pobeda prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB-Banc,, din Federația Rusia, a mijloacelor bănești care nu se cuvin în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale din cadrul alegerilor din toamna anul 2024. Dar, la fel de important nu este stabilită persoana concretă, reprezentantul, Blocului Victoria/Pobeda, care a transferat bani pe contul bancar deținut în instituția bancară „PSB-Banc,, din Federația Rusia, a mijloacelor bănești; nu este stabilit rulajul finanțelor de pe contului bancar deținut în instituția bancară „PSB-Banc; nu este stabilită extragerea a careva sume de pe contul bancar deținut în instituția bancară „PSB-Banc”.

În concluzie, notează că concluziile agentului constatatator sunt arbitrare și abuzive respectiv, Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume mi-a dat bani, care persoană fizică, o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției mai mult ca atât nu este menționat timpul acceptării banilor nefiind probat care a fost scopul transferului banilor, nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la ea și nu este probat dacă acești bani au fost ridicați, nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatatator iar la decizia de sancționare nu a fost anexată nici un material probator care ar demonstra componenta contravenției de la art. 47¹ Cod contravențional astfel agentul a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutiv ale contravenției. Obiectul examinării cauzei contravenționale nominalizate derivă din investigația organului de urmărire penală de corupere a alegătorilor în perioada mai - noiembrie 2024 la Alegerile Prezidențiale ale Republicii Moldova. Conform actelor de acuzație rezultă că infracțiunile și contravențiile de corupere a alegătorilor a avut loc prin intermediul unei instituții financiare ale Federației Ruse, cum este (ПромСвязьБанк), în special, prin utilizarea aplicației ”PSB”.

Amai subliniat că, în cauza contravențională prezentă, presupune că și în cauzele penale de corupere a alegătorilor nu există nici un document bancar, nici o informație oficială al (ПромСвязьБанк) ce ar indica la tranzacțiile efectuate în perioada anului 2024 ce tin de transferurile bănești către cetățenii Republicii Moldova prin intermediul instituției financiare din Federația Rusă. Ca urmare, agentul constatatator nu a stabilit existența tranzacțiilor către BEZBA IRINA în perioada anului 2024, numărul tranzacțiilor, cetățenii concreți, ce ar fi acceptat și primit careva sume bănești, precum nu sunt stabilite persoanele ce au efectuat transferuri bănești. Mai mult de cât atât, în presa

din Republica Moldova a fost pe larg mediatizate cazuri de înregistrarea unor contracte de creditare, încheiate în numele cetățenilor Republicii Moldova de către persoane terțe cu instituția financiară din Rusia în cauză și, ulterior mai mulți cetățenii, fiind somați prin intermediul mesajelor să achite credite bancare, pe care ei nu le - au încheiat. Circumstanțele menționate au avut o importanță majoră pentru justa soluționare a cauzei contravenționale în cauză și mecanismul de realizare, de obținere a informației este reglementat de Secțiunea 11 Cererea de comisie rogatorie din Codul de procedură penală al Republicii Moldova. Astfel, art. 536 alin. (1) Cod procedură penală prevede posibilitatea de adresare cu cerere de comisie rogatorie, condiția de bază fiind existența tratatului internațional la care Republica Moldova Adresare prin comisie rogatorie.Între Republica Moldova și Federația Rusă există un tratat internațional, TRATATUL Nr. 49 din 25-02-1993 cu denumirea "TRATAT ÎNTRE REPUBLICA MOLDOVA ȘI FEDERAȚIA RUSĂ CU PRIVIRE LA ASISTENȚA JURIDICĂ ȘI RAPORTURILE JURIDICE ÎN MATERIE CIVILĂ, FAMILIALĂ ȘI PENALĂ", Publicat : 30-12-1999 în Tratatate Internationale Nr. 21 art. 49, semnat la Moscova, la 25 februarie 1993., In vigoare din 26 ianuarie 1995. Acest tratat internațional oferă un mecanism real de dobândire a probelor prin comisie rogatorie și este neclar de ce autoritățile naționale nu au folosit tratatul internațional pentru dobândirea probelor? Astfel, afirmăm că nu există probe ce ar confirma că a fost săvârșită fapta de corupere electorală a lui BEZBA IRINA.

De asemenea relevă că, omisiunile organului de urmărire penală, dar și al organului de constatare cu privire la probatoriul acumulat ce ține de tranzacțiile bancare efectuate prin intermediul instituții financiare ale Federației Ruse, cum este (ПромСвязьБанк) nu pot fi reparate de către instanță și indică la lipsa de probe de corupere electorală. Reieșind din prevederile art. 99 alin. (1) Cod procedură penală rezultă că circumstanțele care au o importanță pentru cauza de corupere electorală prin intermediul unei instituții financiare, cum este ПромСвязьБанк, instituție financiară din Federația Rusă urmează a fi dovedite prin extrasele de pe conturi gestionate de instituția financiară din Rusia. Așa fel de extrase la materialele cauzei contravenționale nu sunt, ceea ce înseamnă - lipsa de probe iar simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei. Cu referire la cele expuse supra, constată că, *agentul constatat* nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat. Menționează că, în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărârea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Oziirk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. In aceeași cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate și de temeinicie a procesului-

verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constator.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil astfel în speță se constată că, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată respectiv, din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajung la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

În susținerea poziției sale, a făcut referire la prevederile art. 5, 9, 374, 425, 442, 443, 445, 440, 458, 375, 460, 461 Cod contravențional, art. 6 CEDO, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a Deciziei de sancționare din 23.04.2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

La 26.05.2025 petiționara Bezba Irina a depus motive suplimentare la contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 23.04.2025 în susținerea căroră a invocat că, din Raportul la cauză contravențională se vede că la 08 aprilie 2025 în Secretariatul Inspectoratului de poliție Soroca cu nr.215 a fost înregistrată sesizarea Inspectoratului Național de Securitate Publică nr.34/17/1-3599 din 07 aprilie 2025 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024. Din RAPORTUL DE ANALIZĂ INFORMATIONAL-CRIMINALĂ se vede că în cadrul soluționării sarcinii „Analizarea listelor primite și repartizarea persoanelor în liste separate după raion, municipiu și în care fiecare persoană să conțină IDNP identificat numărul de conexiuni cu PSB”, totalul informațiilor prezentate cu ajutorul aplicației Microsoft Excel și a funcției Macro comenzi VBA, și anume au fost combinate și adăugate datele privind domiciliu și reședință a abonaților identificați (ASP) la cei 53080 de abonați identificați (companii de telecomunicații) fiind stabilit în acest sens domiciliu pentru fiecare abonat identificat cu nr. SIM.

Remarcă că, ulterior cu ajutorul acelorași funcții din Microsoft Excel, au fost comasate datele privind numărul de conexiune cu PSB (Anexa: nr. 1) și numerele SIM cu abonați identificați anterior, astfel au fost adăugate informațiile ce conțin numărul total de conexiuni (Nr de SMS PSB), fiind generat în acest sens un fișier Excel ce conțin toate datele privind: numărul SIM, numărul de conexiuni cu PSB, IDNP, Nume Prenume, Tipul vizei, Data vizei, Raion, Localitatea, Strada, Casa etc. prezentat sub denumirea Anexa nr. 1 conform căreia se vede că sunt indicate 769 persoane din raionul Soroca.

Conform Extrasului din fișierul format Excel — anexă la Raportul de analiză informațional — criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07.02.2025 se vede că pe cartela Sim 78929917 a lui BEZBA IRINA au fost expediate 7 SMS Identificator PSB, respectiv, consideră că nu sunt acumulate alte probe, ce ar confirma date despre conținutul SMS date despre operațiunile financiare efectuate între persoana atrasă la răspundere contravențională și PSB, propuneri financiare din partea PSB etc., ce ar confirma existența laturii obiective a contravenției prevăzută de art. 47¹ Cod contravențional” nu există, iar în cadrul urmăririi penale au fost admise omisiuni de colectare a probatoriului, astfel, reieșind din natura contravenției și identificatorul ”PSB” (ПромСвязьБанк), instituție financiară din Rusia, urma să fie stabilită informație concretă despre conținutul mesajelor parvenite în adresa lui BEZBA IRINA de la identificatorul ”PSB” și stabilită existența careva operațiuni financiare efectuate cu BEZBA IRINA prin intermediul ”PSB” (ПромСвязьБанк), acest lucru este prevăzut de legislația procesual penală și dobândirea informației necesare putea să fie efectuată prin comisie rogatorie. În special, *Secțiunea 1¹ Cererea de comisie rogatorie din Codul de procedură penală al Republicii Moldova prevede această procedura și anume art. 536 alin. (1) Cod procedură penală prevede posibilitatea de adresare cu cerere de comisie rogatorie, condiția de bază fiind existența tratatului internațional la care Republica Moldova Adresare prin comisie rogatorie. Mai mult ca știu între Republica Moldova și Federația Rusă există un tratat internațional, TRATATUL Nr. 49 din 25-02-1993 cu denumirea TRATAT ÎNTRE REPUBLICA MOLDOVA ȘI FEDERAȚIA RUSĂ CU PRIVIRE LA ASISTENȚA JURIDICĂ ȘI RAPORTURILE JURIDICE ÎN MATERIE CIVILĂ, FAMILIALĂ ȘI PENALĂ”, Publicat : 30-12-1999 în Tratatul Internațional Nr. 21 art. 49, semnat la Moscova, la 25 februarie 1993, în vigoare din 26 ianuarie 1995.*

În concordanță cu normele relevante din Tratatul internațional în cauză art.2, 4, art. 448 alin. (1), 440 alin. (1), 458 și 425 Cod contravențional, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994) iar această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constator și în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, evidențiază că forța probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999). Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul - verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului

verbal de contravenție trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt. În acest sens este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției. Astfel, în Hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku contra Franței, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării. În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatat, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate și analizând circumstanțele cauzei contravenționale denotă faptul că agentul constatat nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția ei de comiterea contravenției imputate. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzatie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzatie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petionar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate. În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu iar având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatat.

În ordinea celor menționate afirmă că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Totodată afirmă că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 CC, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, BEZBA IRINA a comis fapta incriminată în acest sens, atrage atenția că, la procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit în privința lui BEZBA IRINA, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatat iar în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) CC astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost

specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că, BEZBA IRINA a comis fapta stabilită de art. 471 alin. (1) CC. Potrivit art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune. Prin decizia agentul constatat din cadrul Inspectoratului de Poliție Edineț, petentul BEZBA IRINA a fost sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, în baza art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținută pretinsa faptă contravențională în sarcina acesteia că, în perioada de timp ANULUI 2024, *folosindu-se de cartela SIM a companiei "MOLDCEL, având conexiunea aplicației mobile cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank ați pretins, acceptat sau primit, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024*, Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “*bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă*”. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.471 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, observă că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatat în procesul - verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*. Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională în acest context, agentul constatat a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului iar misiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatat nici în ședința de judecată, astfel sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Or, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată înconformitate cu prevederile Codului Contravențional. Respectiv, se constată că agentul constatat nu a făcut referire la probele care i - ar fi permis să conchidă că, BEZBA IRINA a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i - au fost prezentate

probe concludente și pertinente care să ateste că, BEZBA IRINA a acceptat și primit careva mijloace bănești, agentul constatatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației PSB Bank, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, urmează de reținut că agentul constatatator a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție, invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui BEZBA IRINA, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale. Față de cele precizate urmează de reținut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, trebuie reținut că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt iar înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite, de asemenea, pentru respectarea principiului prezumției de nevinovăție, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane, conchide că, în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui BEZBA IRINA, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47¹ alin. (1) CC .

Potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) CC, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției iar potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional urmare a lipsei unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, în situația în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acțiunile lui BEZBA IRINA ar fi existat elementele contravenției stabilite de art. 47¹ alin. (1) CC și pornind de la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional, coroborat cu art. 461 Cod Contravențional, este necesar de a înceta procesul contravențional, intentat în baza procesului verbal cu privire la contravenție, prin care lui BEZBA IRINA i se incriminează comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) CC în legătură cu faptul că în acțiunile ultimei nu este întrunită fapta contravenției.

Petiționara Bezba Irina în ședința de judecată nu s-a prezentat dar interesele acesteia au fost reprezentate de către avocatul *Prodan Sergiu*, care acționând în baza mandatului cu nr.2196807 din 26.05.2025 a susținut contestația depusă de Bezba Irina depunând în acest sens pledoria pe marginea contestației prin care ultimul și-a manifestat dezacordul cu procesul-verbal și decizia agentului constatatator indicând că, contravenienta Bezba Irina a fost acuzată că, în cursul anului 2024, având calitatea de alegător cu drept de vot, ar fi pretins sau acceptat mijloace bănești prin intermediul contului bancar deschis la „PSB Bank” (Federația Rusă) de la reprezentanții blocului eaectoral „Victorie-Pobeda” și pretinsa faptă ar fi fost comisă în scopul influențării exercitării ori neexercitării unor drepturi eaectorale la alegerile prezidențiale și referendum acțiuni pretinse drept „corupere eaectorală pasivă” calificate conform art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional sancționabilă cu amendă între 25 000-37 500 lei.

A menționat că, în dosarul contravențional au fost depuse următoarele materiale probatorii două file conținând semne grafice (logouri interfață teafon) care reflectă doar titularul numărului de teafon și numărul total al SMS-urilor recepționate de la „PSB Bank”; conținutul SMS-urilor lipsește, rezultate ale activităților speciale de investigație (ASI) dintr-o cauză penală distinctă - ordonanțe ale procurorilor și încheieri ale judecătorilor de instrucție - fără legătură explicită cu prezenta cauză contravențională, nu au fost anexate ordonanțe de ridicare a înscrisurilor menționate și nici procese-verbale de ridicare sau predare benevolă a acestora, copii ale explicațiilor contravenientului, originalul actului procesual lipsește. Menționând prevederile art.425 alin.2 Cod Contravențional a subliniat că în prezenta cauză: Fișiereae grafice nu conțin date despre conținutul mesajeaor, valoarea transferurilor, data sau ora acestora; nu pot demonstra pretinderea/primirea de avantaje, Acteae operative (ordonanțe de interceptare, încheieri de autorizare) provin dintr-o altă cauză penală și nu indică vreo legătură directă cu contravenția cercetată. Conform art. 42 alin.(3); 279/1 CPP și jurisprudenței CEDO (Roșcă v. Moldova, 2004), probele colectate într-o cauză pot fi utilizate într-alta doar dacă există o ordonanță de disjungere și conexare, inexistentă aici; Omiterea ordonanței de ridicare și a procesului-verbal de ridicare contravine art. 110 CPP, fiind o omisiune de formă ce atrage nulitatea absolută (art. 251 alin.1 CPP, aplicabil prin trimiterea art. 425 alin. 7 Cod contravențional); Copiile explicațiilor contravenientului nu pot substitui originalul (art. 425 alin.(2), (7) CC în coraborare cu art.94 CPP), lipsa semnăturii și a mențiunii de luare la cunoștință afectează veridicitatea înscrisului.

A mai evidențiat că, latura obiectivă a art. 47¹ alin. (1) implică dovada concretă a pretinderii, acceptării ori primirii unui bun/avantaj «pentru sine ori pentru altul», precum și legătura cu exercitarea dreptului de vot. În lipsa conținutului SMS-urilor și a altor date bancare (sumă, dată, descriere tranzacții), nu se poate stabili existența vreunui «avantaj» și nici raportul cauzal cu comportamentul eaectoral astfel latura obiectivă a contravenției specificate la art.47¹ Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajeaor sub orice formă.Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloaceaor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloaceaor

bănești de către făptuitor. Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, observă că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo. Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională. În acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului iar omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Sarcina demonstrării faptei indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul oblisării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa or, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului Contravențional.

În contextul expus mai sus a specificat că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Bezba Irina a comis fapta respectivă or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, ultima a acceptat și primit careva mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în teafonul mobil a persoanei a aplicației PSB Bank, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. Astfel lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, urmează de reținut că agentul constatator a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție, invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui Bezba Irina, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probeor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale. Față de cele precizate urmează de reținut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, trebuie de reținut că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt iar la înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă de altfel, art. 375 alin. (3) din Codul contravențional în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane. În condițiile enunțate, conchidem că, în

speță nu este demonstrat că în acțiunile lui Bezba Irina, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47/1 alin. (1) CC.

Remarcă că, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) CC, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției iar conform art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional astfel în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, în situația în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acțiunile lui Bezba Irina ar fi existat eaementele contravenției stabilite de art. 47/1 alin. (1) CC, instanța de judecată, pornind de la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional, coroborat cu art. 461 Cod Contravențional, este necesar de a înceta procesul contravențional, intentat în baza procesului verbal cu privire la contravenție, prin care lui Bezba Irina i se incriminează comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) CC în legătură cu faptul că în acțiunile ultimei nu este întrunită fapta contravenției respectiv, eaementul material nu a fost dovedit «dincolo de orice îndoială rezonabilă», iar latura obiectivă rămâne neîndeplinită.

În acest sens a mai subliniat că, lipsa mențiunilor obligatorii din procesul-verbal (data și ora faptei) - art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional potrivit căruia:, (1) Procesul verbal cu privire la contravenție va cuprinde: fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințele lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; și art. 445 Cod contravențional: „Nulitatea procesului-verbal: (1) Neconsemnarea în procesul verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal și la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei astfel încât să se considere că în speță este afectat esențial fondul cauzei deoarece indicarea abstractă și generală a timpului comiterii faptei face imposibilă calificarea corectă, mai mult ca atât după prevederile art. 47/1 CC a intrat în vigoare la 09.04.2024, astfel există riscul atragerii la răspundere a persoanei în lipsa normei penale atragerea la răspundere retroactivă respectiv consideră că este încălcat art. 7 CEDO, potrivit căruia: Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în

momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național și internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate. ”(riscă aplicarea retroactivă a normei sancționatoare. CEDO - Scoppola (nr. 2) c. Italia (2009) reafirmă interdicția retroactivității.

Suplimentar la ceea ce menționează a reatât că, în speță este încălcat art.6 CEDO, deoarece prin neîndicarea timpului concret al comiterii faptei contravenientul este în imposibilitate de a se apăra efectiv, inclusiv prin invocare a unui alibi. Încheierile judecătorilor de instrucție anexate nu au fost comunicate contravenientului - încălcarea art. 6 §1 CEDO (contradictorialitate); contravenientul nu a avut acces la acest probatoriu nu a avut posibilitate legală de a contesta acțiunea procesuală de ridicare a corespondenței sale. Potrivit prevederilor art.425 alin.(6) lit.c) alin.(7) CC în coraborare cu art.94 CPP asemenea date nu sunt admise în calitate de probe. Inexistența ordonanței de ridicare și a procesului-verbal de ridicare - duce la nulitate absolută conform art. 251 CPP; Utilizarea unor copii necertificate ale explicațiilor - contravine art.425 alin.(2), (7) în coraborare cu art.94 CPP. În concluzie, având în vedere lipsa elementelor constitutive dovedite și nulitățile absolute identificate, în temeiul art. 461 Cod contravențional și art. 6 CEDO, solicită încetarea procesului contravențional și achitarea contravenientului cu restituirea eventualelor bunuri/confiscări dispuse.

Agentul constator Vasilachii Iurie în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată dat fiind faptul că, vinovăția lui Bezba Irina se confirmă prin probele anexate.

Alte persoane în prezentul proces nu au fost audiate.

2. Probele pe care se întemeiază concluzia instanței.

Audiind explicațiile participanților la proces și studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația depusă este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În sensul art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul ei, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447¹ alin.(8).

Potrivit alin.(2) al aceiași articol, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție se depune la autoritatea din care face parte agentul constator. În cea mult 3 zile de la data depunerii contestației, agentul constator expediază în instanță contestația și dosarul cauzei contravenționale.

Potrivit dispoziției art.374 alin.(3) Cod contravențional și practicii CEDO, cauza contravențională se soluționează potrivit regulilor generale de drept contravențional.

Respectiv la constatarea și examinarea cauzei, părțile (agentul constatator, petiționarul) urmează să prezinte probele într-o confirmare a poziției sale.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1¹).

Conform materialelor cauzei s-a constatat că, la data de 23.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, Vasilachii Iurie, în privința lui Bezba Irina a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.47¹ Cod Contravențional pentru faptul că, în perioada anului 2024, Bezba Irina având calitatea de alegător cu drept de vot, a pretins acceptat personal de la reprezentanții Blocului „Victoria-Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator din 23.04.2025 Bezba Irina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47¹ Cod Contravențional și sancționată cu amendă de 750 unități convenționale echivalentul 37 500,00 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare Bezba Irina, la data de 29.04.2025 a depus contestație la Inspectoratul de Poliție Soroca împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 23.04.2025.

În ședința de judecată s-a constatat, că la data de 29.04.2025, Bezba Irina a depus la IP Soroca contestație, în ordinea 448 Cod contravențional, împotriva procesului contravențional și deciziei agentului constatator din 23.04.2025 care a fost înregistrat sub nr. intrare 2693, materialele fiind remise în instanță la 05.05.2025, prin urmare, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

Examinând cauza, instanța a reținut prevederile art. 10 Cod contravențional, de unde rezultă că, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 14 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că eae vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, desi trebuia și putea să le prevadă.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probeor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art.47, 47¹, art.48¹ alin.(7), art.49, 50, 52, 52¹, 54, 68¹–71, 73, 76¹, art.77 alin.(8), art.77², 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80¹, 85–87, 89–91, art.91¹ alin.(13)–(18) și (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (1²), art.158 alin.(1) și (2), art.176, 180¹, art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 207¹, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263¹, 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) și (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287³, 289¹, 321, 325, 326 alin. (2)–(6), art.327⁴, 331, 332, 332¹, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 350², 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (2¹), (5), (6) și (10), art. 365, 365³ și 365⁵ se constată și se examinează de către poliție.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/petiționarului Bezba Irina fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional și fiind notificată privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecții sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

Instanța statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor făptuitorului inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, aceasta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție.

În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor

legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, ea bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În concluzie, instanța atestă că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatatator în prezența petiționarului, astfel neconsemnarea în proces a unor date insignifiante conform art. 443 din Codul contravențional sau rectificări care nu creează incertitudini și în privința cărora nu există obiecții, nu poate afecta esențial fondul cauzei în această situație, or petiționarului nu i-a fost adusă o atingere directă și gravă drepturilor sale și garanțiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravențional, inclusiv la administrarea probeelor, să înainteze obiecții, cereri, demersuri, să ia cunoștință de procesul verbal încheiat de agentul constatatator, să ceară completarea lui cu circumstanțele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanța apreciază neajunsurile admise de agentul constatatator ca fiind irelevante și insignifiante în raport cu fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal se încheie de agentul constatatator pe baza constatărilor personale și a probeelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție din 23.04.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Conform prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovătesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În cursul judecării cauzei, instanța de judecată a creat posibilitatea reală de acces liber al oricărei din părți la un proces echitabil, a oferit părților condițiile necesare pentru

cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei. În fața instanței de judecată părțile au avut posibilitatea să beneficieze de drepturi egale în ce privește administrarea probeor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Instanța de judecată denotă că, lui Bezba Irina i s-a încredințat comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional cu indicii de calificare: *”coruperea eaectorală pasivă, adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi eaectorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”*.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatat în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, care au fost administrate în cadrul legal al procedurii contravenționale, cu fixarea și documentarea situației de fapt descrise și anume:

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 23.04.2025 întocmit în privința lui Bezba Irina în baza art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional (f.d.11);
- raportul din 23.04.2025 eliberat de șeful Serviciului infracțiune comunitară al Secției Securitate publică comisar principal Iurie Vasilachi (f.d.12);
- raport din 08.04.2025 eliberat de șef adjunct secție, șef al Serviciului infracțiune comunitară al Secției Securitate publică comisar principal Iurie Vasilachi (f.d.14);
- scrisoarea nr. 34/17/1-3599 din 07.04.2025 (f.d.15);
- raport privind înregistrarea contravenției din 08.04.2025 (f.d.16);
- raportul de analiză informațional-criminală întocmit de către Inspectoratul General al Poliției Inspectoratul Național de Investigații Direcția Investigații Analitice din 07.02.2025 (f.d.17-20);
- extrase din fișierul format Excell – anexă la raportul de analiză informațional-criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07.02.2025 (f.d.21, 22);
- proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Bezba Irina din 04.04.2025 (f.d.12);
- ordonanța din 22.10.2024 privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații-colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A.”Moldceal” privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank pentru perioada de timp 01.01.2024 până la momentul executării (f.d.36-37);
- încheiere nr.13-7920/2024 din 22.10.2024 prin care s-a autorizat efectuarea măsurilor speciale de investigații: colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A.”Moldceal” privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank pentru perioada de timp 01.01.2024 până la 22.10.2024 (f.d.38-39) în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc (f.d. 40);

- proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ”colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” din 06.11.2024 (f.d.41);

- ordonanță privind aprecierea pertinentei rezultateor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024 (f.d.42-44);

- încheiere nr.13-2237/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii special de investigație (f.d.45-46) în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc (f.d.47);

- ordonanța din 19.11.2024 privind autorizarea măsurii speciale de investigații (f.d.48-49);

- proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ”Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” din 09.12.2024 (f.d.50);

- ordonanță privind aprecierea pertinentei rezultateor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024 (f.d.51);

- încheiere nr.13-2238/2025 din 01.04.2025 prin care s-a dispus autorizarea folosirii dateor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații (f.d.52) în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc (f.d.53);

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, or, pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47¹ alin. (1) Cod Contravențional, la caz contravenția consumându-se în momentul instalării aplicației, acceptării mesajeor, fără a avea importanță faptul ridicării din cont a acestor bani.

Instanța de judecată va supune criticii afirmațiile petiționarei referitor la faptul că, nu a pretins și acceptat careva sume de bani și că la momentul actual nu mai este membru sau simpatizant al căruiva bloc sau partid or, ultima nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale sau combaterea veridicității ceor prezente, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri respectiv, negarea faptului că nu a acordat dateae personale pentru a fi folosite în scopul unui transfer bancar, nu a fost confirmat prin depunerea unei plângeri pe faptul folosirii ilegale de anumite persoane a dateor cu caracter personal, astfel, în opinia instanței, nu se întrevăd temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatatator, legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a circumstanțelor avute loc, precum și a hotărârii contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

Pe de altă parte, petiționara Bezba Irina urma să prezinte instanței probe pertinente și concludente care să răstoarne poziția expusă de agentul constatatator, dar instanța de judecată atestă că aceasta nu a prezentat careva probe invocând doar faptul că ”vina *nu recunosc probele prezentate nu dovedesc faptul coruperii passive*”, iar în contestația sa nu a specificat care este motivul și ce ar trebui de fapt să verifice instanța, în situația în

care ultima a fost prezentă în momentul întocmirii procesului-verbal și luării deciziei de sancționare, nu a înaintat careva obiecții, ci dimpotrivă, a semnat la toate rubricile.

Mai mult, petiționara a avut posibilitatea de a da explicații, să fie audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de ași angaja un avocat. În acest sens instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47¹ Cod contravențional constituie - fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje.

Latura subiectivă a încălcării specificate la art.47¹ Cod contravențional se caracterizează prin intenție directă.

Scopul contravenției de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47¹ Cod contravențional.

La fea, în combaterea poziției petiționarei instanța reavă faptul, că la speță s-a stabilit incontestabil faptul că aplicația "PSB" era utilizată de BP "Victoria" iar sursele transferate erau cu scopul de a-și exercita dreptul la vot într-un anumit fea, iar nefolosirea acestor banii, precum și neexercitarea dreptului la vot nu influențează la calificarea acțiunilor contravenientei, la fel ca și negarea totală a acesteia în ceia ce deținerea unui card bancar, or, faptul dat nici nu i s-a incriminat.

Prin urmare instanța constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept ce ar genera nulitatea actului privind constatarea faptei contravenționale or, în urma verificării legalității și corectitudinii procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constator careva dubii și incorectitudini în concordanță cu norma art.443 Cod contravențional nu au fost constatate, de asemenea forța probantă a procesului-verbal în cauză nu a fost răsturnată, nefiind demonstrată o altă situație de fapt decât cea reținută de către agentul constator la întocmirea actului contestat.

La fea instanța remarcă coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unei aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu a poate fi efectuată fără a accesa telefonul personal al contravenientului iar aplicația și mesajele reflectă transmiterea sumelor bănești efectuate în perioada anului 2024.

La fel instanța remarcă că, nu poate fi reținută aserțiunea petiționarei precum că în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nu este indicat locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale precum și perioada comiterii contravenției imputate, or, vizualizând procesul-verbal cu privire la contravenție instanța constată contrariul și anume în conținutul acestuia la rubrica nr.4 "timpul săvârșirii" este indicat "perioada săvârșirii – anul 2024" iar la rubrica nr.5 "locul săvârșirii" este indicat r.Soroca.

În acest sens instanța de judecată atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se

recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Astfea, prin acceptarea instalării pe telefonul personal a aplicației mobile care aparține unei bănci comerciale de pe teritoriul Federației Ruse și are ca destinație efectuarea transferurilor bănești, în schimbul exercitării sau neexercitării dreptului eaectoral pentru a vota contra aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană la referendumul din 20 octombrie 2024, s-a stabilit fără dubiu întrunirea laturii obiective a contravenției imputate în pricină. Or, norma imputată sancționează și acceptarea, nu doar primirea, iar faptul acceptării stabilit în speță, denotă acordul contestatorului de a primi bani pentru a-și exercita dreptul la vot într-un anumit fea.

Instanța de judecată remarcă că, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 471 din Codul contravențional din 21 ianuarie 2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi eaectorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47¹ alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfea de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) și 23 alin.(2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată remarcă raționamentele Curții Constituționale expuse în hotărârea sa nr.25 din 28 noiembrie 2024, par.102, prin care Curtea a statuat că, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie eaementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați.

Prin urmare, argumentul contestatorului precum că în pricină nu s-a demonstrat că ar fi primit bani, nu s-a demonstrat conținutul mesajului primit, nu s-a demonstrat scopul mijloaceor financiare și legătura cu electorala, instanța de judecată consideră necesar a le respinge, pe motiv că, în pricină, contestatorul se învinuiește că ar fi acceptat să primească mijloace bănești care nu i se cuvin pentru a-și exercita într-un anumit fea dreptul eaectoral, iar potrivit concluziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, se reține că faptul votării sau al nevotării nu mai comportă importanță, așa cum contravenția imputată este o contravenție formală, care în pricină se consumă în momentul acceptării, iar survenirea urmărilor prejudiciabile sub forma votului nu este un semn obligatoriu.

Or, în cadrul judecării cauzei, contestatorul a avut dreptul să prezinte probe care să combată cele stabilite de către organul de Poliție.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normeor Codului contravențional, constatările agentului constator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând

evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forță probantă pînă la proba contrară.

În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6§ 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Teafner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În aceeași context instanța de judecată menționează că, statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultateor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice. Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

Potrivit art. 2 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, „suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție”.

Art. 38 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, stipulează că „voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat ”.

Principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, -vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; - vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat – nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Subsidiar instanța de judecată reține că, în orice scrutin electoral există o concurență între candidații care aspiră la ocuparea funcțiilor electivă. Concurenții în alegeri, de regulă, prin programele lor electorale, propun soluții diferite asupra principalelor probleme din societate și fiecare din candidați dorește să obțină încrederea, dar și voturile alegătorilor. Uneori concurenții sunt tentați de a încălca legislația în vigoare, pentru a se menține la putere sau pentru a accede la putere, inclusiv prin acțiuni reprobabile de corupere a alegătorilor.

La fel votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

Astfel, sancționarea corupției alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor electorale. Prin urmare, politica penală a Parlamentului urmărește să descurajeze actele de corupție electorală, inclusiv prin stabilirea unui sistem efectiv de sancțiuni.

Instanța va aprecia critic poziția petiționarului, care pledează nevinovat, deoarece aceste afirmații se combat prin totalitatea probeilor cercetate în ședința de judecată și în opinia instanței este o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 6 CEDO.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale, prin care s-a dispus recunoașterea lui Bezba Irina vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile Codului contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Bezba Irina în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărîrea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Totodată, instanța de judecată a mai reținut și faptul că, potrivit art.34 alin.(3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cea mult 3 zile lucrătoare din momentul aducerii la cunoștință a hotărîrii cu privire la aplicarea amenzii. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Cazul de față însă nu poate fi raportat la aceste prevederi, fiindcă amenda a fost stabilită la data de 23.04.2025 și adusă la cunoștința acesteia imediat, doar din această dată Bezba Irina a avut facilitatea acordată de legislator pentru a achita amenda cu reducere timp de 3 zile.

Conform art.312 alin.(1) Cod de executare, trimiterea spre executare a hotărârilor privind aplicarea sancțiunii administrative, cu excepția sancțiunii avertismentului, revine instanței de judecată sau persoanei cu funcție de răspundere care a adoptat hotărârea.

Prin prezenta hotărâre, instanța nu a aplicat sancțiuni contravenționale doar a verificat legalitatea acestora, de aceea după devenirea definitivă a ei, procesul-verbal cu privire la contravenție cu decizia agentului constatatator din 23.04.2025, va fi remis agentului constatatator pentru a fi pus în executare.

Conform art.393 lit.a), art.394 alin.(2) din Codul contravențional, instanța de judecată are competența de a soluționa cauzele contravenționale.

Cauza contravențională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunță asupra fondului cauzei prin hotărâre.

În baza celor expuse mai sus, călăuzindu-se de art.393 lit.a), 394 alin.(2), 452-463,465-468 Codului contravențional, instanța de judecată

A H O T Ă R Ă T :

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația lui Bezba Irina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatatator din 23.04.2025.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca din 23.04.2025, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, de remis agentului constatatator pentru a fi pusă în executare.

Hotărârea cu drept de a fi atacată cu recurs la Curtea de Apela Nord în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Cristina Botnaru